

แนวทางการจัดการที่พักแบบนักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต

Accommodation management guidelines Home Lodge

Koh Mapraw Community, Phuket Province

¹วริสา ราชกิจชอบ, ²ณัฐวุฒิ เหมาะะประมาณ, ³นงเยาว์ ประสมทอง,

⁴ฉัตรมณี ประทุมทองและ ⁵วีรภัทร์ โชติวิริยะกุล

¹Warisa Rajkitchorb, ²Nattawut Maopraman,

³Nongyao Prasomthong, ⁴Chadmanee Prathumthong and ⁵Weeraphat Chotiviriyakul

¹⁻⁵สาขาวิชาการจัดการธุรกิจโรงแรม คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

¹⁻⁵Hotel Business Management. Faculty of Management Sciences, Phuket Rajabhat University

¹Corresponding Author. E-mail: Warisa.r@pkru.ac.th

Received February 2, 2024; Revised April 18, 2024; Accepted April 23, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว บริบทการจัดการที่พักนักเดินทาง และสร้างแนวทางการพัฒนาการจัดการที่พักนักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต ใช้วิจัยแบบผสมผสาน พื้นที่วิจัย คือชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ นักท่องเที่ยว จำนวน 400 ราย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ความถี่ ร้อยละ นำผลการศึกษาที่ได้ใช้เป็นประเด็น ในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้นำกลุ่มการท่องเที่ยว ผู้นำชุมชน ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ที่สนใจ ตัวแทนหน่วยงาน จำนวน 15 ราย วิเคราะห์ผลข้อมูลด้วยเนื้อหาผลการวิจัย พบว่า 1) พฤติกรรมผู้ใช้บริการมีการกำหนดงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อครั้ง 10,000 – 20,000 บาท ระยะเวลาในการเข้าพัก 30 คืน ขึ้นไป ทราบข้อมูลที่พักจากคำแนะนำของเพื่อน สื่อออนไลน์ผ่าน Hostel world ได้รับอิทธิพลจากความคิดเห็นผ่านทางอินเทอร์เน็ต การเลือกห้องพักแบบห้องส่วนตัว เดินทางตามแผนที่กำหนด ไม่ประสงค์เข้าร่วมกิจกรรม และจะแนะนำเพื่อนให้มาใช้บริการ ให้ความสำคัญกับราคาถูก 2) บริบทการจัดการที่พักแบบนักเดินทางในด้านความสะอาด ความปลอดภัย และความเป็นธรรมชาติ อยู่ในระดับมาก สำหรับด้านความสะดวก และรักษาสีสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาที่พักแบบนักเดินทาง และ 3) ผู้ประกอบการจำเป็นต้องให้ความสำคัญด้านความสะอาดของที่พัก ความสะดวกสบาย ความปลอดภัย การแสดงอัตราค่าบริการที่ชัดเจน และการรักษาสีสิ่งแวดล้อม ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ การผสมผสานระหว่างการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นจะส่งผลดีทั้งต่อชุมชน เปิดโอกาสให้ผู้เข้าพักได้เรียนรู้ และสัมผัสกับวัฒนธรรมของชาวบ้านในแบบที่ไม่ได้พบจากที่พักแบบเดิม

คำสำคัญ: ที่พักนักเดินทาง; คนท้องถิ่น; ภูเก็ต

Abstract

This article aimed to study tourist behavior, study the context of home lodge management and create guidelines for improving Koh Mapraw's home lodge management, Phuket. The research model is a combination of quantitative and qualitative research methods. The research area is Koh Mapraw, Phuket. The sample divided into 2

groups: tourists 400 people using questionnaires as a tool; analyzed with descriptive statistics, frequencies, and percentages. The results of the study were used as points in in-depth interviews with key informants; tourism group leaders, community leaders, people who living in Koh Mapraw area, government representative, government organizations or related; 15 people. Data were analyzed using the content of the research results found that 1) Service user behavior has set a travel budget of 10,000 – 20,000 Baht per time, length of stay 30 nights or more and know home lodge through friends' recommendation, online media through Hostel world, influenced by the opinions via the internet, choose private rooms, planned, don't want to participate in activity, will recommend friends to choose a home lodge and the factors for choosing a home lodge is a cheap price. 2) Context for managing home lodge in terms of cleanliness, safety, and fairness at a high level. Convenience and environmental protection at a moderate level to determine guidelines for developing home lodge management. 3) Entrepreneurs should focus on the importance of the cleanliness of accommodation, comfort, safety, clear display of rates and environmental protection. The research found that the combination of community, tourism and local culture's preservation in home lodge management. Offers guests to experience the culture of the locals that cannot be found in traditional accommodations.

Keywords: Home lodge; Local; Phuket

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ถือได้ว่ามีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งในยุคปัจจุบันประเทศไทยก้าวขึ้นมาเป็นประเทศชั้นนำทางการท่องเที่ยว และเป็นที่ยอมรับจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากทั่วโลก (World Economic Forum, 2020a) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยสร้างรายได้กว่า 3 ล้านล้านบาทต่อปี โดยในปี 2562 World Economic Forum ได้จัดให้ไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวอยู่ในอันดับที่ 31 จากทั้งหมด 140 ประเทศ และอยู่อันดับที่ 3 ในกลุ่มประเทศอาเซียน ในช่วงปี 2551–2560 โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับโลกมีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวมากมายหลายประเภท ทั้งบนเกาะภูเก็ตซึ่งมีจุดขายหลัก คือชายหาดและกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมบันเทิงนันทนาการและกีฬาทางน้ำ และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเกาะบริวารโดยรอบและเกาะในจังหวัดใกล้เคียง (ปราชญ์ ปุณณศุการมย์ และขวัญฤทัย ครองยุติ, 2564)

จากข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในภาคใต้ จำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตยังคงสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน 4,003,290 คน ลดลงจากปี 2562 ร้อยละ 72.54 เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) และการกำหนดมาตรการการป้องกันทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางทางลดน้อยลง นอกจากนั้นแล้วจังหวัดภูเก็ตยังสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2563 ภายในจังหวัด จำนวน 20,936.53 ล้านบาท (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยว

และกีฬา, 2563) แม้ว่านักท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตนิยมให้ความสนใจหรือไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นทะเลหรือชายหาด แต่นักท่องเที่ยวจำนวนมากให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และการดำรงชีวิตของชุมชน เช่น เมืองเก่าที่มีศิลปะการก่อสร้างที่เป็นชิโนโปรตุกีส วัด สถานที่ทางประวัติศาสตร์ของเมือง วิถีชีวิตชุมชน อาหารท้องถิ่น และการประกอบอาชีพด้านการเกษตร เป็นต้น อย่างไรก็ตาม (อรไท ครูทเวโซ และคณะ, 2561)

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านที่พักแรมก็เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวกรณีที่นักท่องเที่ยวเดินทางเพื่อศึกษาระบบนิเวศ หากต้องการเข้าใจถึงบริบทของพื้นที่อย่างถ่องแท้จำเป็นต้องใช้เวลาในการศึกษา การเดินทางท่องเที่ยวแบบไปเช้ากลับเย็น (One day Trip) อาจไม่ตอบโจทย์นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ หากต้องการเพิ่มศักยภาพในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนปัจจัยด้านที่พักในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว จะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวได้ (ธารณี นวสันธิ และคณะ, 2560) ทั้งนี้ชุมชนเกาะมะพร้าวมีที่พักไว้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวเพียง 3-4 แห่งเท่านั้นซึ่งไม่เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต สอดคล้องกับการจัดการที่พัก นักเดินทาง (Home Lodge) ตามเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบ ด้านสะอาด ด้านสะดวก ด้านปลอดภัย ด้านเป็นธรรมชาติ และด้านรักษาสีเขียว (ธนาวิทย์ บัวฝ้าย และสุทธิพรพรณ ชิตินทร, 2562) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการต้องมีมาตรฐานที่พัก ในรูปแบบเดียวกันจากการประเมินและประยุกต์ใช้มาตรฐานที่พักแรมกลางเป็นมาตรฐานที่พักของชุมชน ทั้งนี้สร้างแนวทางการพัฒนาการจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต (ชิดชนก อนันตมงคลกุล และกัญญาพัชร พัฒนาโกศล, 2560)

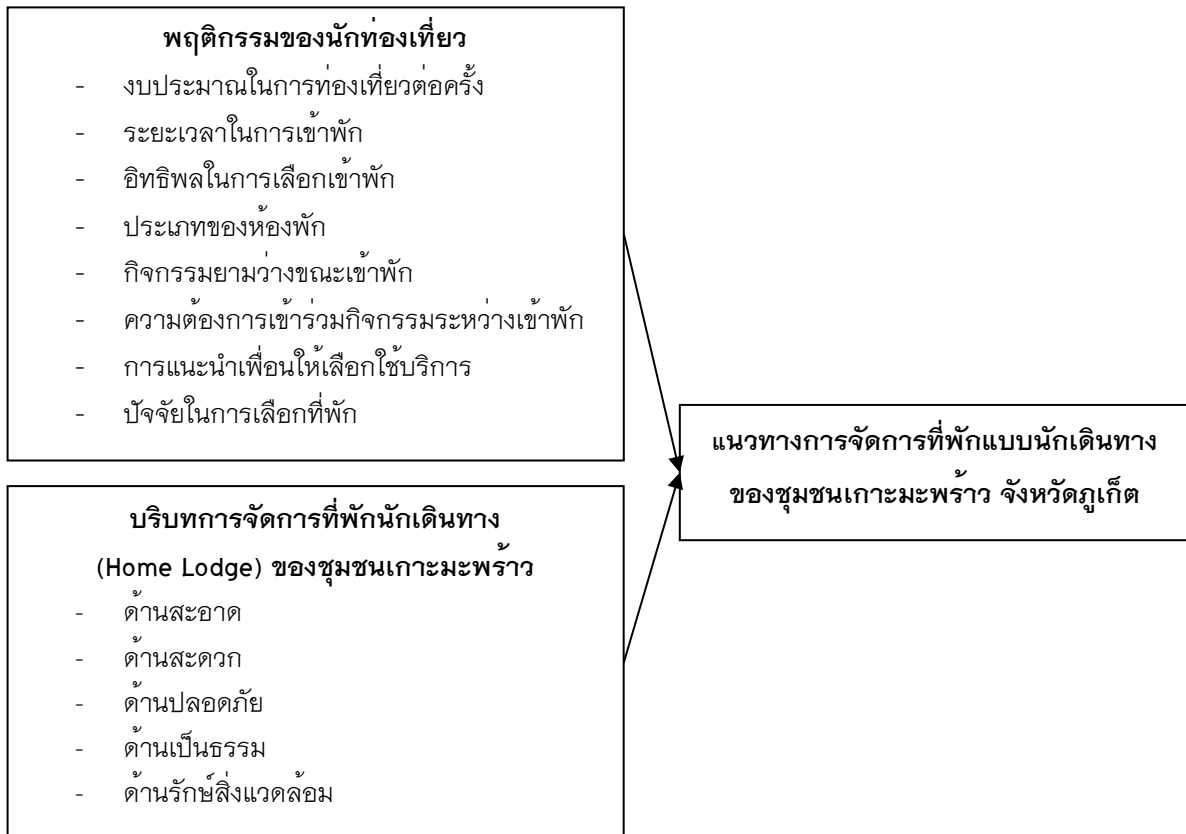
จะเห็นได้ว่าเมื่อการท่องเที่ยวมีการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของกิจกรรมทางการท่องเที่ยวต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ด้านการคมนาคมขนส่งที่เริ่มขยายตัวเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น ส่งผลให้บริบทของพื้นที่เกาะมะพร้าว มีสถานะภาพความต้องการจากคนนอกพื้นที่หรือนายทุนเพิ่มขึ้น และเข้ามากว้านซื้อที่ดิน เพื่อประกอบธุรกิจทางการท่องเที่ยว (Mouratidis, Peters & van Wee, 2021) โดยไม่คำนึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับพื้นที่และชุมชน ทำให้คนท้องถิ่นนั้น ต้องออกมามีส่วนร่วมรวมตัวกัน โดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการดำเนินการให้เกิดประโยชน์ และเป็นเกราะป้องกันจากกลุ่มนักลงทุนภายนอก ซึ่งการท่องเที่ยวนั้นก็ควรต้องมีการจัดการให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่และคนภายในท้องถิ่น ก็ต้องมีความเห็นพ้องต้องกันด้วยว่าควรจะมีรูปแบบเป็นไปอย่างไร ไม่มีความยุ่งยากจนเกินไป (Streimikienė et al., 2021) ซึ่งการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น เริ่มจากการจัดตั้งชมรมนำเที่ยวพื้นบ้านขึ้น เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ชุมชนอื่นโดยรูปแบบของกระบวนการทำให้เป็นสินค้าจากวัฒนธรรมของชุมชน นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่สอดคล้องกับความเป็นอยู่ของคนท้องถิ่น โดยการทำโฮมสเตย์ (หรือที่พักแบบนักเดินทาง) ซึ่งเป็นการนำเสนอความโดดเด่นในด้านแหล่งท่องเที่ยวประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งกิจกรรม

ในพื้นที่นั้น ๆ การจัดการของชุมชนในแบบการจัดทำโฮมสเตย์ ก็ย่อมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนท้องถิ่นไม่มากนักน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา “แนวทางการจัดการที่พักแบบนักท่องเที่ยวของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต” ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบในการบริหารจัดการคุณภาพการจัดการที่พักแบบนักท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากชุมชนท้องถิ่นด้วยความโดดเด่นและเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้มาเข้าพักทุกยุคทุกสมัยอีกทั้งยังก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาบริบทการจัดการที่พักนักท่องเที่ยว (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต
3. เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาการจัดการที่พักนักท่องเที่ยว (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยผสมผสาน (Mixed Method Research) ระหว่างรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการศึกษาเพื่อให้

ได้ข้อมูลในการนำมาวิเคราะห์ผลการศึกษา การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นกระบวนการวิจัยที่ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สอบถามข้อมูลของนักท่องเที่ยว เพื่อนำผลที่ได้มาบูรณาการกับข้อมูลจากวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ นำเสนอแนวทางการจัดการที่พักแก่นักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าวจังหวัดภูเก็ต การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นกระบวนการวิจัยเพื่อได้ข้อมูล โดยมีวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

การศึกษาในครั้งนี้กำหนดประชากรในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาบ้านเกาะมะพร้าว จำนวน 400 ตัวอย่าง (เชิงปริมาณ) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้โรงแรมทั้งหมดโดยที่มีการคำนวณโดยใช้ตาราง Yamane ในการคำนวณขนาดตัวอย่างจากประชากรที่ไม่ทราบจำนวนโดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับของค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2549) ซึ่งค่าของ n จะได้เท่ากับ 385 ตัวอย่าง ดังนั้นจึงทำการเก็บตัวอย่าง 385 ตัวอย่างสำรองเพื่อความปลอดภัยไว้เป็นจำนวน 15 ตัวอย่าง ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ร้อยละ 5 เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ดี ซึ่งรวมเป็น 400 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 400 ตัวอย่าง จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาบ้านเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2566 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่วิจัย (Inclusion criteria) โดยพิจารณาว่าเป็นการเจาะจงที่ (Unit of Analysis) คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาบ้านเกาะมะพร้าวอายุ 18 ปี ขึ้นไปทั้งเพศชายและเพศหญิง และ (2) ผู้นำกลุ่มการท่องเที่ยว ผู้นำชุมชนประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนบ้านเกาะมะพร้าว ที่มีความสนใจ ตัวแทนหน่วยงานรัฐ องค์การภาครัฐหรือหน่วยงานที่สนับสนุนและเกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ ประกอบด้วย 2 แบบ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาบ้านเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน งบประมาณ ในการท่องเที่ยวต่อครั้ง ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการเข้าพัก ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย ช่องทางสื่อที่รู้จัก อิทธิพลในการตัดสินใจเข้าพักประเภทห้องพัก กิจกรรมยามว่างขณะการเข้าพัก การเข้าร่วมกิจกรรมในระหว่างเข้าพัก และการบอกต่อบัจจัยในการตัดสินใจเข้าพัก และส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบริบท การจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต โดยแบบสอบถามส่วนที่ 3 นั้นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยคำถาม จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ซึ่งมากกว่า 0.50 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Rovinelli & Hambleton, 1977) จากนั้นโดยการนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามและทำการวิเคราะห์เพื่อ

แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้กับประชากรที่ทำการวิจัย ซึ่งจากแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Coefficient Alpha เท่ากับ 0.77 หรือแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการนำผลการวิจัยเชิงปริมาณที่ได้จากพฤติกรรมผู้ใช้บริการที่พักแบบนักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต และบริบทการจัดการที่พักแบบนักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต มาเป็นประเด็นศึกษาเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำข้อมูลมาถอดรหัส จัดหมวดหมู่ และวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ (1) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้นำกลุ่มการท่องเที่ยว ผู้นำชุมชน ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนบ้านเกาะมะพร้าวที่มีความสนใจ ตัวแทนหน่วยงานรัฐ องค์การภาครัฐหรือหน่วยงานที่สนับสนุนและเกี่ยวข้อง มาใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และพรรณนาอธิบาย (Descriptive Approach) เพื่อจะช่วยตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา (2) ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) (3) บริบทการจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) ส่วนการเปรียบเทียบข้อมูล ด้านประชากรศาสตร์กับบริบทการจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการที่พักแบบนักเดินทางของบ้านเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มากที่สุด จำนวน 235 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.75 อายุ 20 – 30 ปี มากที่สุด จำนวน 260 ราย คิดเป็นร้อยละ 65 สัญชาติยุโรปมากที่สุด จำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.25 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท มากที่สุด จำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.50 สถานภาพโสด มากที่สุด จำนวน 325 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.25 ระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 155 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.50

ผลการศึกษาพฤติกรรมข้อมูลนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาบ้านเกาะมะพร้าว พบว่า งบประมาณในการท่องเที่ยวต่อครั้ง 10,000 – 20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.75 ระยะเวลาในการเข้าพัก 30 คืน ขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 133 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.25 ผู้ใช้บริการรู้จักที่พักนักเดินทางผ่านคำแนะนำจากเพื่อนจำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 สื่อโฆษณา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ผ่านหนังสือ/นิตยสาร จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.25 และวิทยุ/โทรทัศน์ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ สื่อออนไลน์พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ผ่าน Hostel world จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.50 รองลงมา Agoda และ TripAdvisor จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.50 Booking.com จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 Airbnb และอื่นๆ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.05 ตามลำดับ

ผู้ใช้บริการส่วนมากได้รับอิทธิพลจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการผ่านทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 198 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมาคำแนะนำจากเพื่อน จำนวน 197 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.25 และนิตยสาร/โฆษณาต่าง ๆ นิตยสาร/ โฆษณาต่าง ๆ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.25

ผู้ใช้บริการส่วนมากเลือกห้องพักแบบห้องส่วนตัว จำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.50 รองลงมาห้องพักรวมชาย – หญิง จำนวน 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.25 ห้องพักรวมหญิง จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.00 และห้องพักรวมชาย จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

ผู้ใช้บริการส่วนมากเดินทางท่องเที่ยวตามแผนที่วางไว้ จำนวน 220 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาสังสรรค์/ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกับผู้เข้าพัก จำนวน 110 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.50 วางแผนการเดินทาง จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.25 และอื่น ๆ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.25

ผู้ใช้บริการส่วนมากไม่ต้องการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 260 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.00 และต้องการเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.50

ผู้ใช้บริการส่วนมากจะแนะนำเพื่อนให้เลือกใช้บริการ จำนวน 320 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาไม่แน่ใจ จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.00 และไม่แนะนำ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.00

ปัจจัยในการเลือกที่พักนักเดินทางของนักผู้ใช้บริการส่วนมากเลือกราคาถูกจำนวน 195 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.75 รองลงมาทำเลดี จำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.50 และอยู่ใจกลางเมือง จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.75

ศึกษาบริบทการจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต
ผลการศึกษา พบว่า ผู้ใช้บริการมีทัศนคติต่อบริบทการจัดการที่พักแบบนักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ตในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายข้อที่อยู่ในลำดับที่ 1 คือ ด้านสะอาด (ค่าเฉลี่ย 3.97) ด้านเป็นธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย 3.80) ด้านปลอดภัย (มีค่าเฉลี่ย 3.47) ด้านรักษาสีสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 3.38) และด้านสะดวก (มีค่าเฉลี่ย 3.18) ตามลำดับ

1. ผู้ใช้บริการมีทัศนคติต่อบริบทด้านสะอาด ของการจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพร้อมด้านสะอาด อยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 3.97) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ารายข้อที่อยู่ในลำดับที่ 1 คือ อาหารและน้ำดื่มสะอาดและถูกสุขลักษณะ (มีค่าเฉลี่ย 4.15) บ้านพักเป็นสัดส่วน มีที่นอน เป็นบ้านของเจ้าของที่แบ่งปันห้องนอนอย่างสะอาดและสบาย เป็นสัดส่วน หรืออาจปรับปรุงต่อเติมที่พักที่ติดกับบ้านเดิม เพื่อใช้เป็นที่พักสำหรับนักเดินทาง (มีค่าเฉลี่ย 4.01) ห้องครัวและอุปกรณ์ที่มีความ (มีค่าเฉลี่ย 3.89) และห้องน้ำที่สะอาดและมีกลิ่น (มีค่าเฉลี่ย 3.85) ตามลำดับ

2. ผู้ใช้บริการมีทัศนคติต่อบริบทด้านความสะดวกของการจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับ

ความพร้อมด้านความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ย 3.18) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่อยู่ในลำดับที่ 1 คือ มีการให้การต้อนรับและแนะนำข้อมูลให้ผู้เข้าพัก (มีค่าเฉลี่ย 3.85) มีสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้บริการ (มีค่าเฉลี่ย 3.32) มีระบบคมนาคมขนส่งเข้าถึงได้ง่าย (มีค่าเฉลี่ย 3.13) และมีร้านสะดวกซื้อ / โรงพยาบาลตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง (มีค่าเฉลี่ย 2.45) ตามลำดับ

3. ผู้ใช้บริการมีทัศนคติต่อบริบทด้านความปลอดภัยของการจัดการที่พักนักท่องเที่ยว (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพร้อมด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 3.47) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่อยู่ในลำดับที่ 1 คือ มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น (มีค่าเฉลี่ย 3.85) มีระบบสาธารณูปโภคด้านความปลอดภัย (มีค่าเฉลี่ย 3.32) และมีการจัดระบบดูแลความปลอดภัย (มีค่าเฉลี่ย 3.25) ตามลำดับ

4. ผู้ใช้บริการมีทัศนคติต่อบริบทด้านความเป็นธรรมของการจัดการที่พักนักท่องเที่ยว (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพร้อมด้านความเป็นธรรมอยู่ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ย 3.80) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่อยู่ในลำดับที่ 1 คือ มีการแสดงอัตราค่าบริการที่ชัดเจน (มีค่าเฉลี่ย 3.85) และมีการแจ้งอัตราค่าบริการให้ผู้เข้าพักทราบล่วงหน้า (มีค่าเฉลี่ย 3.75) ตามลำดับ

5. ผู้ใช้บริการมีทัศนคติต่อบริบทด้านรักษาสภาพแวดล้อมของการจัดการที่พักนักท่องเที่ยว (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความพร้อมด้านรักษาสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง (มีค่าเฉลี่ย 3.38) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่อยู่ในลำดับที่ 1 คือ มีการจัดการด้านการกำจัดสิ่งปฏิกูล (มีค่าเฉลี่ย 3.42) และมีมีการรณรงค์และส่งเสริมการประหยัดพลังงาน (มีค่าเฉลี่ย 3.35) ตามลำดับ

ผลการศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นที่ศึกษาด้านบริบทการจัดการที่พัก นักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต พบว่า บริบทด้านความสะดวก สะท้อนถึงความใส่ใจและความรับผิดชอบของผู้จัดการที่พัก การรักษาความสะดวกไม่เพียงสร้างความประทับใจแรกพบ แต่ยังสร้างความมั่นใจและความสบายใจให้กับผู้เข้าพัก ตั้งแต่ห้องพักไปจนถึงพื้นที่ส่วนกลางและสภาพแวดล้อมโดยรอบ บริบทด้านความสะดวกสบาย การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม เช่น เฟอร์นิเจอร์อุปกรณ์ในห้องน้ำ และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ช่วยให้การพักผ่อนของผู้เข้าพักเป็นไปอย่างสะดวกสบายและเพลิดเพลิน บริบทด้านความปลอดภัย ควรจะมีระบบความปลอดภัยที่เพียงพอ เช่น กุญแจห้องพักที่มั่นคง การติดตั้งระบบดับเพลิง และมาตรการป้องกันอุบัติเหตุ เพื่อรับรองความปลอดภัยสูงสุดให้กับผู้เข้าพัก บริบทด้านความเป็นธรรม การจัดการที่พักควรดำเนินการอย่างเป็นธรรม ทั้งในแง่ของการตั้งราคา การให้บริการ และการสื่อสารกับผู้เข้าพัก การให้บริการอย่างเท่าเทียมและไม่แบ่งแยกเพื่อสร้างความไว้วางใจ

และความสัมพันธ์ที่ดี และบริบทด้านการรักษาสีสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างยั่งยืน การลดการใช้พลาสติก การจัดการขยะอย่างถูกต้อง และการใช้พลังงานทดแทน เป็นวิธีการที่ช่วยเพิ่มความสำคัญให้กับที่พัก นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างความประทับใจและมูลค่าเพิ่มให้กับ ที่พักและชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการดึงดูดผู้เข้าพักที่ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อม

สร้างแนวทางการพัฒนาการจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว

จังหวัดภูเก็ต ผลการวิจัย พบว่า 1.ความสะอาดของที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อสุขภาพและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว โดยการรักษาความสะอาดสามารถช่วยลดความเสี่ยงของการติดเชื้อและแพร่กระจายของโรค นอกจากนี้ยังส่งผลต่อความสบายใจและประสบการณ์การพักผ่อนที่ดี การรักษามาตรฐานการทำความสะอาดจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ที่พักต้องให้ความสำคัญ เพื่อตอบสนองความคาดหวังของนักท่องเที่ยวในยุคปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับสุขภาพ ที่พักที่ไม่สะอาดอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพชื่อเสียง และความน่าเชื่อถือ ทำให้ผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญกับการทำความสะอาดทุกส่วนของที่พักอย่างจริงจัง

2. ความสะอาดของที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) เป็นหนึ่งในปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกที่พัก ไม่ว่าจะเป็นโรงแรม รีสอร์ท หรือโฮมสเตย์ การมอบประสบการณ์ที่สะอาดสบายให้กับแขกผู้เข้าพักเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างความประทับใจและทำให้พวกเขาต้องการกลับมาเข้าพักอีกครั้ง การทำความสะอาดไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพักเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการบริการและบรรยากาศโดยรวมของที่พักด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพักที่ดี เช่น ที่นอนที่สบาย ห้องน้ำที่สะอาดและทันสมัย การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่เสถียร และการควบคุมอุณหภูมิที่เหมาะสม เป็นสิ่งที่ผู้เข้าพักคาดหวัง ในขณะที่เดียวกันหากทำความสะอาดไม่เพียงส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เข้าพักเท่านั้น แต่ยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการประเมินและรีวิวของที่พักในแพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น TripAdvisor หรือ Google Reviews ที่พักที่สามารถมอบประสบการณ์ที่สะอาดสบายและน่าจดจำสามารถสร้างชื่อเสียงที่ดีและดึงดูดลูกค้าใหม่ ๆ ได้

3. ที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ที่มีมาตรการความปลอดภัยที่ดีไม่เพียงแต่ช่วยให้แขกผู้เข้าพักมั่นใจในการเข้าพัก แต่ยังเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือและมาตรฐานของที่พักในสายตาของลูกค้า การให้บริการความปลอดภัยที่มีคุณภาพสูงสามารถรวมถึงการมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย การใช้ระบบกล้องวงจรปิด การมีระบบล็อกประตูและหน้าต่างที่มั่นคง ระบบเตือนภัยหรืออุปกรณ์ดับเพลิง นอกจากนี้การมีมาตรการตอบสนองฉุกเฉินที่ชัดเจน และการฝึกอบรมให้รับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ก็เป็นส่วนสำคัญในการรักษาความปลอดภัย ความปลอดภัยไม่เพียงแต่มีความสำคัญต่อผู้เข้าพักเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของที่พักในระยะยาว ที่พักที่สามารถมอบความปลอดภัยและความมั่นใจให้กับแขกผู้เข้าพักได้จะสามารถสร้างความไว้วางใจและความรักดี จากลูกค้าได้ ดังนั้นการลงทุน

ในมาตรการความปลอดภัยและการฝึกอบรมเป็นสิ่งที่ผู้ดำเนินการที่พักควรให้ความสำคัญ เพื่อการเข้าพักที่ปลอดภัยและประสบการณ์ที่ดีสำหรับผู้ใช้บริการห้องพัก

4. การแสดงอัตราค่าบริการที่ชัดเจนของที่พักเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) การแสดงราคาที่โปร่งใสและครบถ้วนสามารถสร้างความเชื่อมั่นและลดความไม่แน่นอนสำหรับผู้ที่จะเข้าพัก นอกจากนี้ยังเป็นการแสดงความซื่อสัตย์และความเป็นมืออาชีพของผู้ดำเนินการที่พัก ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกค้าในยุคปัจจุบันให้ความสำคัญ การเสนอราคาที่ชัดเจนไม่เพียงแต่รวมถึงราคาห้องพักเท่านั้น แต่ยังรวมถึงค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้น เช่น ค่าบริการเพิ่มเติมสำหรับอาหารเช้า ค่าใช้จ่ายสำหรับการใช้งานสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม และภาษีที่เกี่ยวข้อง การให้ข้อมูลที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายช่วยให้ลูกค้าวางแผนการเงินและงบประมาณสำหรับการเข้าพักของพวกเขาได้ดีขึ้น ในทางกลับกัน การไม่แสดงราคาที่ชัดเจนอาจนำไปสู่ความไม่พอใจ และความรู้สึกถูกหลอกลวงจากลูกค้า ซึ่งสามารถส่งผลเสียต่อชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ได้ ดังนั้นการจัดการข้อมูลเกี่ยวกับราคาและค่าใช้จ่ายอย่างชัดเจนและครบถ้วนจึงเป็นส่วนสำคัญในการบริหารจัดการที่ที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) เพื่อให้ทั้งผู้ดำเนินการและลูกค้าได้รับประโยชน์สูงสุดจากประสบการณ์การเข้าพัก

5. การให้ความสำคัญกับการรักษาสีสิ่งแวดล้อมในยุคปัจจุบันได้กลายเป็นประเด็นที่สำคัญไม่ว่าจะเป็นการลดการใช้พลาสติกและการใช้พลังงานทดแทน การใช้วัสดุที่ยั่งยืน ลดการใช้พลังงานและน้ำ เลือกผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการใช้ผ้าหลายครั้ง การดำเนินการเหล่านี้ไม่เพียงช่วยลดผลกระทบต่อธรรมชาติ แต่ยังเพิ่มความน่าดึงดูดของที่พักในสายตาของนักท่องเที่ยวที่ตระหนักรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้สร้างภาพลักษณ์ที่ดีและเชื่อถือได้ให้กับที่พัก และดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีความตระหนักรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม

6. การนำเสนอประสบการณ์ที่สะดวกสบายเป็นปัจจัยหลักที่ผู้ดำเนินการที่พักต้องพิจารณาเพื่อดึงดูดและรักษาลูกค้า ความสะดวกสบายไม่จำกัดอยู่แค่สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพักเช่นที่นอนสบาย ห้องน้ำสะอาด อินเทอร์เน็ตเสถียร และระบบควบคุมอุณหภูมิเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการบริการและบรรยากาศที่น่าพึงพอใจด้วย การบริการที่เป็นเลิศและการต้อนรับที่อบอุ่นช่วยเพิ่มความพึงพอใจและเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความประทับใจให้กับแขก ความสะดวกสบายนี้ยังมีผลต่อรีวิวและการประเมินที่พับบนแพลตฟอร์มรีวิวออนไลน์ ซึ่งสามารถช่วยสร้างชื่อเสียงที่ดีและดึงดูดลูกค้าใหม่ๆ การลงทุนในความสะดวกสบายจึงเป็นสิ่งที่ควรได้รับความสำคัญจากผู้ดำเนินการที่พัก

7. การกำหนดแนวทางเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าพักได้สัมผัสกับวัฒนธรรมทางสังคม ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่จริงของชุมชน สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนตั้งแต่การทำอาหารไปจนถึงการเข้าร่วมงานประเพณี และกิจกรรมท้องถิ่น เสริมสร้างประสบการณ์และการเรียนรู้ในรูปแบบที่ไม่สามารถพบได้จากที่พักแบบดั้งเดิม จะช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งนี้ต้องกำหนดเป็นแนวทาง การพัฒนาการจัดการที่พับบนนักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ตอย่างเป็นรูปธรรม

8. การกำหนดแนวทางการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อรองรับกลุ่มผู้ใช้บริการเพื่อยกระดับคุณภาพการบริการให้กับกลุ่มบ้านพักโฮมสเตย์ในการรองรับผู้เข้าพัก ทั้งนี้ต้องกำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการที่พักแบบนักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ตอย่างเป็นรูปธรรม

อภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต พบว่า ผู้ใช้บริการรู้จักที่พักนักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าวจังหวัดภูเก็ตผ่านคำแนะนำจากเพื่อน การเลือกเข้าพักที่พักที่ได้รับอิทธิพลจากความคิดเห็นของผู้ใช้บริการผ่านทางอินเทอร์เน็ต มีการเลือกห้องพักแบบห้องส่วนตัว มีงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อครั้ง 10,000 – 20,000 บาท ใช้ระยะเวลาในการเข้าพัก 30 คืน ขึ้นไป กิจกรรมยามว่างขณะเข้าพักจะเดินทางท่องเที่ยวตามแผนที่วางไว้ และจะแนะนำเพื่อนให้เลือกใช้บริการที่พักนักเดินทางของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ตต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับวัชรินทร์ เกิดทรัพย์ (2561) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูกาลท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่เพื่อการพักผ่อน ชื่นชอบแหล่งธรรมชาติ เดินทางมากับครอบครัว งบประมาณค่าใช้จ่ายประมาณ 20,000-30,000 บาท ระยะเวลา 7-17 วัน เวลาเฉลี่ย 11.88 วัน และต้องการเดินทางกลับมาใช้บริการอีกครั้ง และสอดคล้องกับชนิดา ชวัญทอง และกัลยา สว่างคง (2564) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวยุโรปในการมาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมากับครอบครัว/ญาติ/คู่รัก ใช้ระยะเวลา 1-3 วัน เคยเดินทางมา 1 ครั้ง มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อวัน 7,501-10,000 บาท ใช้บริการบริษัทนำเที่ยว และต้องการจะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง โดยได้รับทราบข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต อีกทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยวที่อยากทำคือ นั่งเรือชมรอบเกาะ

2. บริบทการจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว จังหวัดภูเก็ต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระดับความพร้อมด้านสะอาดอยู่ในระดับมาก ระดับความพร้อมด้านความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง ระดับความพร้อมด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ระดับความพร้อมด้านความเป็นธรรมชาติในระดับมาก และระดับความพร้อมด้านรักษาสีสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่การวิเคราะห์ผลสัมภาษณ์ พบว่า ที่พักประเภทนี้มีหลายมิติที่สำคัญในเรื่องการผสมผสานกับชุมชนท้องถิ่น การจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) มักเป็นบ้านพักที่เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เข้าพักได้สัมผัสชีวิตและวัฒนธรรมของชาวบ้านนำเสนอประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและส่งเสริมการเรียนรู้ทางวัฒนธรรม การเพิ่มรายได้และสนับสนุนชุมชนการดำเนินการที่พักแบบนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน แต่ยังส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น ความสะดวกสบายและความปลอดภัย แม้ว่าที่พักจะอยู่ในชุมชน แต่ยังคงต้องคำนึงถึงความสะอาดสบายและความปลอดภัยของผู้เข้าพัก การให้บริการที่ดีและมีคุณภาพ เป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างความน่าเชื่อถือและความประทับใจ

ซึ่งสอดคล้องกับสรีตา ศรีสุวรรณ และบงกช เดชมิตร (2562) ได้ทำการศึกษาแนวทางการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์ให้คงเสน่ห์ และแตกต่างอย่างมีอัตลักษณ์ เพื่อตอบโจทย์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาที่พักแบบโฮมสเตย์สำหรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้นมุ่งเน้นการสร้างเอกลักษณ์และคงความเป็นตัวตนของชุมชน รวมถึงการสร้างความรู้สึกรักความเป็นเจ้าของในหมู่คนในชุมชน ส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายท้องถิ่น การสร้างจิตสำนึกที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว และบูรณาการกับการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ที่โดดเด่นและเข้มข้น และยังสอดคล้องกับ สมเกียรติ แสงเจริญ และคณะ (2566) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาโฮมสเตย์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนเกาะเรียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาโฮมสเตย์ โดยมุ่งเน้นการร่วมมือของชาวบ้านและการใช้เอกลักษณ์ของพื้นที่ติดแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวในชุมชน

3. แนวทางการพัฒนาการจัดการที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าว พบว่าให้ความสำคัญกับความสะอาด ความสะดวกสบาย ความปลอดภัย การแสดงราคาที่ชัดเจน และการดำเนินการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัย เพิ่มความประทับใจและความต้องการกลับมาเข้าพัก สร้างมาตรฐานและความน่าเชื่อถือให้กับที่พัก การแสดงราคาที่โปร่งใสช่วยสร้างความเชื่อมั่นและลดความไม่แน่นอน นอกจากนี้การให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมไม่เพียงช่วยลดผลกระทบต่อธรรมชาติ แต่ยังเพิ่มความน่าดึงดูดใจให้กับนักท่องเที่ยวที่ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมทำให้ที่พักสามารถดึงดูดลูกค้าใหม่ๆ ได้ สอดคล้องกับชลิต เจริญพิมาย และทัศนีย์ สิริวิทยกุล (2564) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพบริการธุรกิจที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว กรณีศึกษาบ้านปราสาทโฮมสเตย์ จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า การตกแต่งบ้านพัก และการแต่งกายของเจ้าของบ้านพักที่สะท้อนเอกลักษณ์ท้องถิ่นและการให้บริการที่เปี่ยมด้วยไมตรีจิต สร้างความประทับใจและความภาคภูมิใจให้กับผู้เข้าพัก การฝึกอบรมด้านภาษาต่างประเทศด้วยการสนับสนุน จากหน่วยงานภายนอกช่วยเพิ่มความสามารถในการให้บริการของโฮมสเตย์ให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1) การรักษามาตรฐานความสะอาดและความปลอดภัย ความสะอาดและความปลอดภัยของที่พักเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความมั่นใจของนักท่องเที่ยว การดำเนินการมาตรการรักษาความสะอาดในห้องพัก พื้นที่ส่วนกลาง และสภาพแวดล้อมโดยรอบ รวมถึงการติดตั้งระบบความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้เข้าพัก

2) การนำเสนอบริการที่มีความเป็นส่วนตัวและเป็นมิตร การให้บริการที่เน้นความเป็นส่วนตัวและความเป็นมิตร การเสนอประสบการณ์ที่มีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมท้องถิ่น และการให้บริการอาหารท้องถิ่นหรือการแนะนำกิจกรรมในท้องถิ่น จะเป็นการสร้างความแตกต่างและเพิ่มมูลค่าให้กับที่พัก

3) การส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อม การให้ความสำคัญกับการรักษาสีเขียวและสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างยั่งยืน เป็นการส่งเสริมความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมในหมู่นักท่องเที่ยว การดำเนินการด้านนี้สามารถเป็นการดึงดูดผู้ที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4) ผลการวิจัยยังเป็นฐานข้อมูลให้กับหน่วยงานภาครัฐ ในการวิเคราะห์ วางแผนการจัดการใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการที่พักแบบนักเดินทาง อีกทั้งให้ภาครัฐสามารถนำเสนอข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อไปสู่การพัฒนาที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) ของชุมชนเกาะมะพร้าวให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนอย่างต่อเนื่องมาพัฒนาและปรับปรุงศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการที่พักแบบนักเดินทางในพื้นที่ครอบคลุมทั้งจังหวัดภูเก็ตเพื่อให้ระบบการให้บริการของที่พักแบบนักเดินทางในจังหวัดนั้นอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน และการศึกษาเกี่ยวกับความเสี่ยงของการพัฒนาที่พักแบบนักเดินทางในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตต่อไปในอนาคต

2) ควรมีการศึกษาซ้ำในกลุ่มประชากรเดียวกันหลังจากผ่านไปประมาณ 4-5 ปี เป็นขั้นตอนที่สำคัญเพื่อยืนยันผลการวิจัยและประเมินผลการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวที่เกิดขึ้นจากปัจจัยเช่น เวลาและการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม การศึกษานี้ไม่เพียงแต่เน้นการทบทวนผลลัพธ์เดิมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการสำรวจตัวแปรใหม่ ๆ ที่อาจมีผลต่อผลลัพธ์การวิจัย ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้สามารถนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงกลยุทธ์ในการจัดการที่พักสำหรับนักเดินทางในอนาคต โดยมุ่งเน้นที่การเพิ่มประสิทธิภาพและการตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ การศึกษาซ้ำยังช่วยให้เห็นถึงแนวโน้มและความท้าทายใหม่ ๆ ที่อุตสาหกรรมบริการและท่องเที่ยวอาจต้องเผชิญในอนาคต เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถวางแผนและปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของตนได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและกีฬากระทรวงการท่องเที่ยว. (2563). สถิติด้านการท่องเที่ยว ปี 2563 (Tourism Statistics 2020). สืบค้นเมื่อ 29 มกราคม 2566, จาก <https://www.mots.go.th/news/category/592>
- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2549). สถิติสำหรับงานวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักงานพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชนิตา ขวัญทอง และกัลยา สวางคง. (2564). พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวยุโรปในการมาท่องเที่ยว เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง. *วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์*, 4(2), 166–182.
- ชลิต เฉียบพิมาย และทัศนีย์ สิริวิทยกุล. (2564). แนวทางการพัฒนาคุณภาพบริการธุรกิจที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาบ้านปราสาทไฮมสเตย์ จังหวัดนครราชสีมา. *RMUTI JOURNAL Humanities and Social Sciences*, 8(1), 82–94.
- ชิดชนก อนันตมงคลกุล และกัญญาพัชร พัฒนาโกคินสกุล. (2560). พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดภูเก็ต. *วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ*, 15(2), 1–20.
- ธนาวิทย์ บัวฝ้าย และสุทธิพรธน ชิตินทร. (2562). การพัฒนาที่พักสำหรับการท่องเที่ยวชุมชน ตำบลบ้านส้องอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 6(1), 231–250.
- ธารณี นวลสนธิ์, สุขุม คงดิษฐ์, วรษา พรหมศิลป์, เบญจพร เชื้อผึ้ง, ธาริดา สกุลรัตน์, จุฬารัตน์ ชัยพิทักษ์ และบุญสมหญิง พลเมืองดี. (2560). แผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนสามเรือน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *Area Based Development Research Journal*, 9(3), 167–177.
- ปราชญ์ ปุณณคุณารมย์ และขวัญฤทัย ครองยุติ. (2564). ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้าพักโฮสเทล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 15(1), 183–199.
- วัชรินทร์ เกิดทรัพย์. (2561). พฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มโอเชียเนียช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*, 4(2), 127–138.
- สมเกียรติ แดงเจริญ, เพ็ญนภา หวังที่ซอบ และสุกัลย์ จงรักย์. (2566). แนวทางการพัฒนาไฮมสเตย์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ของชุมชนเกาะเรียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 17(2), 129–140.
- สรีตา ศรีสุวรรณ และเบงกษ เดชมิตร (2562). แนวทางการจัดการที่พักแบบไฮมสเตย์ให้คงเสน่ห์ และแตกต่างอย่างมีอัตลักษณ์เพื่อตอบโจทย์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. *วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 8(1), 1–13.
- อรไท ครุฑเวโม, วสันต์ จันทร์ประสิทธิ์, วรพจน์ ตรีสุข และวริสา ราชกิจชอบ. (2561). การพัฒนาแผนแม่บทการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืน จังหวัดภูเก็ต. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 4(2), 206–230.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. New York: Harper & Row.
- Mouratidis, K., Peters, S., & van Wee, B. (2021). Transportation technologies, sharing economy, and teleactivities: Implications for built environment and travel. *Transportation Research Part D: Transport and Environment*, 92, 102716. <https://doi.org/10.1016/j.trd.2021.102716>.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R.K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Tijdschrift voor Onderwijsresearch*, 2, 49–60.
- Streimikiene, D., Svagzdiene, B., Jasinskas, E., & Simanavicius, A. (2021). Sustainable tourism development and competitiveness: The systematic literature review. *Sustainable development*, 29(1), 259–271
- World Economic Forum. (2020a). *The Future of Jobs Report 2020*. Retrieved January 7, 2023, from <https://www.weforum.org/reports>